

SFS 1975: 640

Utkom från trycket
den 19 augusti 1975

Lag om ändring i ärvdabalken;

utfärdad den 5 juni 1975.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives att 22 kap. 5 § och 25 kap. 7 § ärvdabalken skall ha nedan angivna lydelse.

22 kap.

5 § Å legat, som avser visst penningbelopp, äger testamentstagaren, såvitt ej annat framgår av testamentet, tillgodonjuta ränta, sedan fyra månader förflutit från testators död. Räntan beräknas enligt 5 § räntelagen (1975: 635) för tiden fram till dess legatet enligt 1 § i detta kapitel skall utgivas och enligt 6 § räntelagen för tiden därefter.

25 kap.

7 § Finnes den dödförklarade sedermera vara vid liv, skall envar, som i följd av dödförklaringen tillträtt egendom, bära den åter. Samma lag vare, där den dödförklarade finnes hava avlidit å annan tid än den som antagits såsom dödsdag och med hänsyn därtill annan är berättigad till kvarlåtenskapen.

Har egendom som skall återbäras blivit till annan överläten, är jämväl denne återbäringsskyldig, där han ej var i god tro då han åtkom egendomen.

Då egendom återbäres, skall ock utgivas avkastning som belöper på tiden efter det innehavaren vann kunskap, att annan ägde bättre rätt till egendomen, eller stämning blev honom delgiven. Har han för egendomen haft nödig kostnad, skall den ersättas; nyttig kostnad skall ock ersättas, där den ej var gjord å tid som nyss sagts. Utgöres egendomen av penningbelopp, skall ränta gäldas på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975: 635) från den dag innehavaren vann kunskap att annan ägde bättre rätt till beloppet eller stämning delgavs honom.

¹ Prop. 1975:102, LU 30, rskr 234.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1976. Aldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fall då skyldighet att utge ränta har uppkommit före nämnda dag.

SFS 1975: 640

På regeringens vägnar

CARL LIDBOM

Staffan Magnusson
(Justitiedepartementet)

